

LAMPSOT, n. sing. Ett slags finare kimirök, som erhålles genom uppfångande af rök ifrån lampor och det afsatta sotets utglödning i täppt kärl.

LANDSALAMANDER, m. 2. pl. — *mandrar*. Krälände djur af Batrachierna, svart med brandgula fläckar, likt en ödla, 6 tum långt. Salamandra maculata.

LANDSKÖLDPADDA, f. 1. Slägte af Sköldpaddorna, som lever på landet. Testudo.

LANDTÖRN, m. 2. *L-ar* är benämningen på den hufvudklass af örnarna, som lefva af däggdjur och större fåglar.

LAPPSKOMAKARE, m. 3. (pop.) Se *Skoflickare*.

LAPPSKRÄDDARE, m. 3. (pop.) Skräddare, som lagar gamla kläder.

LAXFORELL, m. 3. En art utmärkt god forell, som fångas i Bodensjön.

Ledare. (Sjöt.) Främsta fartyget i en flotta.

LEDSTRÄCKNING, f. 2. Försträckning af en lem, så att den kommer ur led.

LERGODS, n. sing. Se *Krukmakargods*.

LIFVETS BLOMMA. En klängväxt med purpurfärgade eller violetta blommor, af hvilka på hvart stånd utslår en ny och vissnar en annan dagligen. *Convolvulus purpureus*.

Liggande, part. pres. I förvar. *Han har alltid 100 r:dr, 100 tunnor spannmål l.*

LIGNIT, linnignit, m. 3. Se *Surturbrand*.

Lik, a. (Ordspr.) *L-a barn leka bäst*, jemnlilikar passa bäst för hvarann, trifvas bäst tillsammans.

Likstol skrives rättare *Likstod*. Jfr. *Stod*.

LILLTOK, m. 2. Ett slags sällskaps- eller barnspel med kort.

LÖRTFÄRDIG, a. 2. (pop.) Säges om qvinnor, som ej äro fallna för att hålla snyggt omkring sig eller äro orenliga vid matlagning, o. s. v.

LUPIN, lupin, m. 3. Ett slägte af foderväxter med vackra vålluktande blommor. *Lupinus*.

LYRSVANS, m. 2. En brandgul fågel i Guyana, af Sparfågeln. *Menura superba*.

LYSVED, m. sing. Ruttet trä, som har den egenskapen att lysa i mörkret.

LYX, m. 3. (lat. *Luxus*) 1) Yppig lefnad. — 2) Yppighet, öfverflöd, rikedom på något.

LÅGTRYCKNINGSMASKIN, m. 3. Ångmaskin med kondensator (se d. o.).

LÅGVÄXT, a. 1. Som har låg växt.

LÅNGMYNTA, f. 1. (bot.) En art Mynta, odlad i trädgårdarna under namn af Pepparmynta. *Mentha viridis*.

LÅNGSKIDAD, a. 2. (bot.) Som har långa skidor.

LÄGGANKAR, n. 3. (sképp.) Ett ankar, som ligger om babord på samma sätt som pliktankaret om styrbord.

MANCHENILJ, manngschenilj, m. 3. Ett giftigt vestindiskt trädslag. *Hippomane Mancinella*.

MANDRAKE, m. 2. pl. — *drakar*. Ört med hvita blommor, stora gula bår och en lång grenig rot, hvaraf man fordom utskar människofigurer, som begagnades vid hexerier. *Mandragora vernalis*.

MANGO, mánngo, m. pl. *mangos*. Den läckra frukten af Mangoträdet, lik ett stort guldgult plommon.

MANGOTRÄD, mánngoträd, n. 3. Det tropiska trädet *Mangifera indica*.

II.

MANGUSTTRÄD, n. 3. Ett tropiskt träd, hvars frukt anses vara den läckraste som finnes. *Garcinia mangostana*.

MANNASOCKER, n. sing. Sockerämnet i manna.

MANTELDJUR, n. 3. (nat. hist.) Benämning på de djur, som tillhöra fjerdje afdelningen af Blötdjuren, eller de som hafva kroppen betäckt med en mjuk mantel, hvilken likt en säck innesluter den öfverallt.

Marabut. Äfv. En fågel af Vadarne, 6 till 7 fot hög, ofvan gråblå, inunder hvit. *Ciconia alba*.

MARULK, m. 2. Se *Paddfisk*.

MASTIXTRÄD, n. 3. Se *Mastixpistacie*.

MATELUMMER, m. sing. Se *Mattegräs*.
MEDELFÖRHÅLLANDE, n. 4. Förhållande, som utgör medlet af flera.

MELLANSIRAP, m. 3. En sämre sort sirap, som jemte rörsockeret innehåller slemsocker samt färgämne, och erhålles vid beredning af melisssocker.

MENGEL, mä'ng'l, m. sing. Ett gult färgämne, som utgör en förening af bly med syre och chlor.

Merkurium. Se *Arseniksyra*.

METALLBRONS, metallbrä'nns, m. sing. Pulver af oäkta metallguld.

Metalivigt. Se äfv. *Stapelstadsvigt*.

MISNE, mi'ssne, m. sing. Kärrväxt med tunglik, ofvan hvit, inunder grön blomhysa.

MODERKANDEL, -- kanel, m. sing. En sort kanel, som endast användes i medicinen.

MODERNEGLIKOR, möd'rnä'jlickårr, f. 1. pl. De omogna torkade frukterna utaf neglikträdet.

MOXA, f. 1. (kir.) Liten kägla af kardad och hårdt hoprullad bomull, som brännes invid ett ställe af huden, der man vill frambringa brännlåsa.

MUSSELFÖRARE, m. 3. (nat. hist.) Benämning på Musslorna.

MÅNADSDUFVA, f. 1. En art af Dufslägtet, blå, skifferhvitt, svart eller brokig. *Columba domestica*.

MÅNGQVINNAD, a. 2. (bot.) *M-e* kallas växter med flera än tio pistiller.

NAMNSKRIFT, f. 3. Se *Signatur*.

NATTBLIND, a. 2. Som endast vid fullt dagsljus ser föremålen tydligt. — *Nattblindhet*, f. 3.

NATTGAMMAL, a. 2. Som varit till blott sedan i går.

NEDRUTTEN, a. 2. neutr. — *et*. (fam.) Alldeles förrutnad.

NITID, -i'd, a. 2. (lat. *Nitidus*) Utmärkt fin och snygg.

Nummer. 2) (rättare) Räknetal, tal.

NUNNAS, se *Rättnunnas*.

NYBLÅTT, n. sing. Se *Tvättblätt*.

Nyckel. (Ordspr.) *Binda alla nycklar vid ett balle*, låta allt bero af en enda affär, utväg, o. s. v.

NYGULT, n. sing. En särdeles vacker sort af Schüttgelb.

NYRÖDT, n. sing. Se *Tvätttrödt*.

NÄTLIST, f. 3. (snick. o. tim.) List, som betäcker ett nätt.

Nöt, f. 3. (sjöt.) En afsats på läggen af ett ankar.